

enige – man opnår et socialt sigte, nemlig at lavindkomstfamilierne også har økonomisk mulighed for at gøre brug af orlovsydelse.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg er enig med den tidligere taler i det, der var intentionerne i spørgsmålet. Jeg synes, det er tankevækkende, at der i dag er ca. 30.000 forældre færre på orlov, end da der var flest på orlov – i 1994 – og det har dog en vis betydning for, hvor mange daginstitutionspladser kommunerne skal kunne levere.

Så vil jeg godt absolut erklære mig enig med hr. Kristian Jensen fra Venstre i ønsket om mere fleksibilitet og mere valgfrihed, når det gælder børnepasningsområdet. Men jeg vil så alligevel stille det spørgsmål til hr. Kristian Jensen, om det ikke, når det gælder spørgsmålet om valgfrihed, også er væsentligt, at forældre så har ret til at tage orlov. Indgår det ikke i den vifte af valgmuligheder, som Venstre gerne vil være med til at give børnefamilierne? For alene princippet om, at pengene skal følge barnet, som vi sagtens kan dele fra Kristeligt Folkepartis side, Venstres ønske om det, sikrer jo ikke, at man har valgmulighederne. Det må også følges op af nogle rettigheder. Ret til orlov, ret til deltidsarbejde må også være et af elementerne set fra Kristeligt Folkepartis synspunkt.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg vil starte med hr. Jann Sjursens spørgsmål og sige, at det var en skam, at hr. Jann Sjursen, da han gik forkert tidligere på dagen, ikke blev inde til Venstres erhvervspolitiske konference og hørte overvismand Niels Kærgård fortælle om, hvor mange der var på overførselsindkomster, og hvor mange der var på orlovsydelser, og hvilken betydning det havde for samfundsøkonomien.

Men til spørgsmålet om, hvorvidt det at lade pengene følge barnet skulle følges op med retten til orlov, vil jeg sige: Jo, det synes Venstre også, og vi havde nogle overvejelser om det med stillingsbesættelse i forbindelse med de orlovsordninger, vi har nu. Og jeg vil også sige igen, at hvis det her var et overenskomstmæssigt spørgsmål, som det er for nogle grupper, ville det også være muligt at forhandle sig frem til at få retten til orlov. På mit gamle område som bankassistent havde jeg retten til orlov, og jeg benyttede mig af den. Jeg er faktisk et af de

medlemmer af Folketinget – jeg ved, at hr. Jann Sjursen også har været det – der har været på orlov, nemlig som bankassistent, men fuldstændig uden statslig indblanding.

Med hensyn til hr. Ole Sohns spørgsmål kan jeg blot sige, at der er et økonomisk pres, der bl.a. vedrører pasningsgarantien. Men den pasningsgaranti kan jo også opfyldes på andre måder, som jeg var inde på, nemlig ved at lade pengene følge barnet, og dermed at forældrene kan vælge selv at passe børn, selv kan vælge en alternativ pasningsform. Det er også en måde at opfylde pasningsgarantien på, som i øvrigt ikke er Venstres opfindelse, men den nuværende regerings opfindelse.

Jens Heimbürger (KF):

Det Konservative Folkeparti afviser både L 79 og L 80, som går ud på at forhøje ydelsen til børnepasningsorlov. Jeg tror, at vi alle sammen er enige om, at der i forvejen er et enormt udgiftspres. Nu kunne det så lyde, som om det var nogle af de forslag, som i virkeligheden ikke koster noget. Det tror jeg ikke på, ganske enkelt.

Jeg tror, vi skal til at vælge: Hvem er det, der skal have noget mere? Er det de raske og dem, der kan bære noget, eller er det de syge og de gamle? Og jeg mener, at de syge og de gamle skal komme først. Jeg mener i virkeligheden, at de forslag, som ligger her, vil omfordele yderligere til personer, der er raske, og som har valgt at have børn, og som har valgt at tilrettelægge et liv som familie, og som ikke er ekstraordinært i knibe.

Vi synes, at den nuværende ordning med 60 pct. er rigeligt. Det er en tilkendegivelse af, at hvis man ønsker i en kortere periode af sit liv at prioritere sine børn højt, jamen så må man selv være med til at betale, men at den fælles kasse også gerne vil bidrage. Det er sådan set det, der ligger allerede i dag. Vi vil gerne have, der bliver mulighed for at have en mere fleksibel orlovsordning både til glæde for familierne og til glæde for arbejdsgiverne; især de mindre arbejdsgivere kan have et problem med de her orlovsordninger.

I de seneste måneders debat har der været for meget lefleri for børnefamilierne. Vi vil gerne kigge på, om vi kan gøre noget inden for de eksisterende rammer. F.eks. har vi foreslået, at man kigger på børnechecken, om man kunne lave en anderledes fordeling, sådan at man måske forhøjede børnechecken – i hvert fald op